

ללא:

עין משפט
גר מצוה

יד א מ"י פ"ח מהלכות
לולב הלכה א סנה
פסין מד טור ש"ע א"ח
ס"י תרמט פסין ג:
טו ב מ"י שם הלכה ג
וסנה שם טושי"ס
א"ח סימן תרמה פסין ז:
טז ג מ"י שם טושי"ס שם
פסין ט:

רבינו חננאל

בשאר מן תולד בלד.
אבל באחרון אפי' ר'
היה מורי ובעיני דוד,
והיבט פסול. אשר מ'
ארבעת נקט שכלוב.
כשם שאן פוחזין מהן
באן מוסקין עליהן.
פשטא, און דמיא
הויאל ואמרו [מבנים]
ליין בלי אונד ביה.
שאנו אונד אושק,
הללן און צורד אגד,
האי יתירא מוסקין
אלו הארבעה לתורה
און מוסקין ביה.
קמל דפסלי, און מוסקין
עליהן ואן פוחזין מהן.
אין מצא אחרון אל
ביא מרש אל רמן
און מרש אחר. פשטא
דאחרון בעינין, קריקטא
לן דאחרון און מרש
און שכתוב [און]
אחרון דמיא אל מצא
אחרון יתירא מרש אחר, כי
הויק לייא שכתוב תורה
אחרון, קמל לייא
טעמא חיישקין דלמא אר

למיסרן וסעני רחוקה
 אהרן מתיי רבך אתה
 אסיר ודא בי האה
 מתיי ודא מוסר ונפיק
 מניה חורבא, חילקא אהרן
 דאב אחר וזלתי אתרונ.
 אבי דר ורחמי דער דור
 באחרונ, והנני בהריא
 אתרונ יבש פסל, ור
 יתרה מנפשי, ויחובא
 דרבא תיחבא, ואנסא
 דא פסלי ר' יהודה
 בהרונ כבתרן, וקעטן
 שרע כנאנ, לא מוסס
 דבני דר, אלא מוסס
 אלא נמר מרדא, אדא רבני
 ר' יהודה כבתרן גרול דר
 שיאחט שניח, אתרונ
 חלול בידי אתח, אלא
 מוסס דר, אלא
 מוסס אילי רח
 דבא דאמר לילכ בינן
 ואחסי כסאמל, ונפיק
 דאחסי לילכ כסאמל ונפיק
 לאתרויהו לימן, ואם
 אתרונ גרול מתיי שיער
 מלפא בערנא מתיי

לולב הגזול פרק שלישי סוכה

[illegible]

גורע דאז סתירה לן לולב אין זיך
אגב האל לחודיה קאי והאל לחודיה
קאי וי"ל דהכא מיירי בשנות אורו
חזק לאגב לרי יהודה? וא"כ אל"כ
שכח וסופת האי מינא אחרנא
דקממית כמו לרנן דלעיל דאין זיך
אגב דאז וי"ל דלא דמי דכשיאגדו של
מבטוי אין לו ליחשב כמוסף משום
דאין ו' דכרך גדילתן ומינס שכלול
דבעין טעין גדילתן דכלקמן וק פס':
אכל לרי יהודה דבעי אגד ים לו
ליחשב כמוסף נאגדומו דכל אגוד' של
דכרך גדילתו והכא אפילו לרי יהודה
קאמר וי' דמינס מינא אחרנא ונקט
לרי דכרך גדילתו דלפניו לאגב
לחשיב כמוסף וכ"ש לרנן והא דקאמר
בסנהדרין וק פס': למ"ד אין זיך
אגב האל לחודיה קאי והאל לחודיה קאי
היינו טעין דאין אז כל המוסף גורע
לדעולט דרי מזה יאל אלא דעור
על כל חוסף והשתא נחא דמ"ק
דרי יהודה דקמי ד' מינס שכלול
אין מוסף עליהן ומתממא היינו
לרנן בר פלוגתא דלא דנו אגד
ואפ"ה איכא כל חוסף והיינו כגון
דנקוט ליה דרי גדילתן:

הירוק	כברתי:	משמע	שמראהו	עיר הנדחת:	ושל א
ללנע	שקורין	(ל) ויר"ד		ואם נמל כשר הכא	

נמי דקתני דומיא דע
לא שנו אלא נקטם

ובצמחם פ' התכלת דף (מג:) אמרין תכלת דומה לים וים דומה
 שהוא צבע ויריד ענין עשבים דזהבא דין תכלת לברמי מסיים
 טעריפות (הולין דף מו:) משמע דירוק דמי לחמנון של ביצה שהוא כעס
 דכפרה (חולין דף מו:) וכן משמע בחוספתא דנגיעים שדומה לש
 אומר כנף טוים (יובתרוך) של דקל וכן משמע צפ' ב' דגדה דף יט
 תלפלה דאמרין התם מנין לדם נדה שהוא ארום משמע דאין לעמאות בלא
 שיהיה ארום וזהו הדין דהוא ש' וקרא נמי מוכיח שהוא ארום
 דירוק את חטיוני ר' לקח אחר שהוריקו בלגנים טויות ומרגליות
 בצללת נפשו ר' לוי אומר בפרשת שוטים שהוריקו
 שחוקקו לחור ואמרין בשליח ד' נדרים (ד' ג:) וי
 אומר דהוריקו כובש פ' קרא לדיקרקק דקריש חבד דומה ל
 לטני ירוקים ככרתי כשרים אפילו לא ירדו כשחורים למרחא של
 פריים: **ש"י** ארורו קבן. אין זו פלוגתא דאחריו הבוסר
 וכביצה פסיל ליה ר"ע שמשום דלאו בר זריעה לטעם אחד ולפי טעם
 דלאו גמר פירא ולא כמו שפי' בקיטורס לקמן אחריו הבוסר כפול
 האם הכל משכיר כבולמו למר וכביצה למר דחשיב גמר פרי לאכל
 דנדרים הרבה שלטעם לא יבואו ליהי ביטול פרי ומאזי הוא בענינים
 הכא בפחות מכאן דאחריו הבוסר חשיב פירא טפי ובפ"ק דמעשרי
 פ' ר"ב דר' באיטו משנה ששנה. קיין עולוי הוא דדריש הכי
 תמידי הגדלה פסול. צדק כימי הים (חולין ד' פט.) וסע דאמר לא
 מעשר שורפ של ע"ז אם תקע לא יאכל ולולב של ע"ז אם תקע לא
 יאכל מצינו משום דאסיק מעיקרא גבי לולב ושופר תקע יאכל
 דאסיק כימי הים (חולין ד' פט.) דאם נטל לא יאכל וכן גרר לתוך
 בשופר של ע"ז לא יאכל ואם תקע יאכל וכן צפ' מהו חליה (בימות
 ששורה דהנהו בע"ז) ונדר דמי דמי ביטול והוא דקמי' גורין
 קמי' ונעשה של ישראל דאמרין צפ' כל הנלמדים (פ"י ד' גורין

בבני כרמין. שאין דרין על מקום פרדסין ואין דקלים מנאים שם: אי
מימי מנה אחריו. וכל אגיד ליה בזה: כיון דאמר רבא אפרוב
בשחאל וולוב כימי. משום דהא חלה מנות ואחרוב חד מנה
והאחרוב כימי וולוב בשחאל ותרין
ויומני דמחלפין ליה שטמין ל
לשכך מיד ליד ולחאם האחרוב והולוב
בחת מדיו עד שיתקין ואי הוה
גדול יותר מדאי שחא שכול מדיו
ויסכל שחלש צו נקב: שני ציו
אם גרסינן. ב' אחרונים ציו אחת
שנקום הא' יחא הולוב כשיספון:
סדר צאלנו משנה לשנה. מחא
משנין לאחרוב אמר קרא שחא שני
אחר עושה צו: וולוב של פ"ו.
ששמו צו ג"ז? נכד בפניה קרקע
אי נמי שעבודתא כלולב להעצור
לפניה אי חרבה צו: לא שחא
הא' אחרוב וולוב כימי.

דמאים לגבוה: **וזה נעל כשר**
ואשר דליוקרי הנאה הוא דמאות
לאו ליהנות ניתנו כלומר אין קיום
מאות הנאה דמק אלא עבודת עבד
לרבו: **כאשר** הרבה אדם שבו
שעת כיוצא אי"ש שהלך הכבוד
שרפה כדכתיב (דברים יב) ואשריהם
תשפוך את יצורה קרי' שיעור והאי
כמלך דימכתם שולל קרי' דלשרפה
קרי': **נסדק**. נסדקו ראשי העלין: **כפוף**.
ראשו כפוף כלגמון דומות לראש גבן
והזקן שראשיהן שחין וכפופין למטה:
קוץ

י הדר לא כיון ⁽⁶⁾ דאמר רבא לולב בימין ואתרוג
ליה ואתי לאפוכיהו ואתי ואפיסולי ואלא לרבי
ההוא ⁽⁷⁾ הדר באילנו משנה לשנה: של אשרה ושל
דה פסול והאמר רבא ⁽⁸⁾ לולב של ע"ז א"י שול
שרה דמשה עסקין ⁽⁹⁾ ודכתותי מיכתה שיעוריה דיקא
י הנדחת שמע מינה: נקטם ראשו: אמר רב הונא
אבל נסדק כשר ונסדק כשר והתניא לולב כפוף
קוויז

ויע וזהו ענין צבע שקורין טארטד"א צבע"ו אלז בירושלמי משמע
 ו תכלת דומה לים וים דומה לעצים ועצים לרקיע ונפרק אלו
 לצבע טיאל"ה צבע"ו דלמירינן כגון ביעתא טרפה ופרק אלז ירוקה
 ה דהניא ירוק שצירוקים ר' אלעזר אומר כעשוי וכחורמל סומכוס
 דגבי ה' דמים טמאים צאשה דמן הירוק עקביא בן מהללאל מטמא
 אלא"כ טטה למראה אדמומית ובכל האצנים שזכרתי אין בהן נוטה
 לירוק דכתיבי (תלסס סה) האצותיה בירקרק חורק ונפסר המהברת
 ויפולגתא דלמוריה אור דלמירינן צברלשית רבה (פ' מ"ג) אחר
 דמה אמרת ואצותיה בירקרק פ"י שלא יפ' להוטיין אחר
 נמה דלח אמרת מי האיש הירא ורך הלכז כלומר מעצירות שצדק
 את מניחי רב ושמואל חד אמר שהירקין צחורה כפרשת שטירים

[illegible]

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גם' כיון דאמר רבא
אתרוג בשמאל ולולב
בימין וימין: (ב) חום'
דיה סואיל וס' לר' יהודה
קאמר דאי מייתי מינא:

מוסף רש"י

משם ראייה, כחמיה
(לעיל כח.), כחמיה.
כחמיה פוריי (לעיל כח.),
ובגדול, שלא יאז גדול
יותר מדי (שם).

בִּינוּ חֲנֻנָאֵל (הַמִּשְׁדֵּה)

ליה משמאליה לימניה
 נפיש מדיה ומפניו אר
 נאפוליס, ליפניך מאר
 הליחם שיעור נשיל
 ביהרם ביד אחת, הדר
 דכתי' באורייתא הדר,
 דרשי ביה י' יהודה פ',
 יהודה באילני משנ לשנה,
 ומאן זיתא חבורי ויחשמי
 פסול, דנכתי' אל
 המהים וגו' הני בשם
 הדר, היכא כשר,
 שרי' ככרתי חסד מורשי
 (ליבליחין) לבנתן,
 לו, אל לירעין פ' הרק,
 בעון קמי' ב' רק, מה בין
 קטום (ליבש הצניח),
 סא חלן זה דרזת זה
 דרז' לשאריה, אוקומס,
 באשרה מדיה, דלשרפה
 אקא, אבל שאר אשיות
 אל יטול, ואם נטל כשר,
 נקטם עשרה פסול, אבל
 אם נטקו אל נפרד כשר,
 ודא תנאי

א) רבינו הלוי הוציא גם
מחשבו סטודיון פח ע"כ ר"ח
א' כסלו רבינו ע"ה.
ב) בירושלמי איחא פתחא מחו
בית ליבא ומתפרס רבינו דקאי
על האיכעילא דכסא ליתמו מחו
וקא פ' הס"ה שם ודלא
ססק"ט.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones